

موسیقی آوازی ایران
ردیف عبدالله دوامی

به اهتمام و آوانگاریِ مهراَن مُشکری

نشر خُنیاگر

تهران ۱۳۹۷

فهرست مطالب

آواز دشتی	زندگی نامه استاد عبدالله دوامی ----- ۸
۶۰ ----- ۱. درآمد	مقدمه استاد مجید کیانی ----- ۱۰
۶۱ ----- ۲. دشتستانی	سراغاز ----- ۱۱
۶۲ ----- ۳. حاجیانی	آموزش آواز ----- ۱۲
۶۳ ----- ۴. غم انگیز	متن اشعار خوانده شده ----- ۱۷
۶۳ ----- ۵. اوج	آوانگاری: یادآوری و ملاحظات کلی ----- ۳۱
۶۵ ----- ۶. گیلکی	حروف لاتین همتای حروف فارسی در آوانویسی اشعار ----- ۳۴
آواز افشاری	آوانگاری ردیف آوازی استاد عبدالله دوامی
۶۶ ----- ۱. درآمد	دستگاه شور
۶۸ ----- ۲. جامه دران	۱. درآمد اول ----- ۳۶
۶۹ ----- ۳. عراق	۲. درآمد دوم ----- ۳۶
۷۰ ----- ۴. قرایی	۳. کرشمه ----- ۳۷
۷۲ ----- ۵. مثنوی شکسته	۴. رهاوی ----- ۳۸
۷۳ ----- ۶. رهاب	۵. سلمک (اوج) ----- ۳۹
آواز بیات ترک	۶. قرچه ----- ۴۱
۷۴ ----- ۱. درآمد اول	۷. رضوی ----- ۴۲
۷۴ ----- ۲. درآمد دوم	۸. عزال و حسینی ----- ۴۴
۷۶ ----- ۳. جامه دران	۹. دوبیتی ----- ۴۵
۷۷ ----- ۴. دوگاه	۱۰. زیرکش سلمک ----- ۴۶
۷۷ ----- ۵. شهابی	گردی بیات (بیات گرد)
۷۸ ----- ۶. روح الارواح	۱. درآمد ----- ۴۷
۷۹ ----- ۷. قطار	۲. درآمد دوم ----- ۴۷
۷۹ ----- ۸. اوج (فیلی)	۳. حزین ----- ۵۰
۸۰ ----- ۹. مثنوی	۴. اوج ----- ۵۱
دستگاه سه گاه	آواز ابوعطا
۸۲ ----- ۱. درآمد	۱. درآمد ----- ۵۳
۸۵ ----- ۲. زابل	۲. رامکلی ----- ۵۴
۸۷ ----- ۳. شکسته مویه	۳. حجاز ----- ۵۶
۸۸ ----- ۴. مخالف	۴. چهارپاره ----- ۵۷
۹۰ ----- ۵. مغلوب	۵. خسرو شیرین ----- ۵۸
۹۲ ----- ۶. مثنوی	۶. گبری ----- ۵۸

۱۳۳ ۵. نی داوود		
۱۳۴ ۶. بیداد	۹۵ ۱. درآمد اول
۱۳۵ ۷. بختیاری	۹۵ ۲. درآمد دوم
۱۳۷ ۸. اوج	۹۶ ۳. زابل
 آواز نیات اصفهان	۹۷ ۴. حصار
۱۳۹ ۱. درآمد	۹۹ ۵. مخالف
۱۴۰ ۲. بیات راجه	۱۰۱ ۶. رَجَز
۱۴۲ ۳. سوز و گداز	۱۰۲ ۷. حُدی
۱۴۳ ۴. اوج	۱۰۳ ۸. پهلوی
۱۴۴ ۵. مثنوی	۱۰۴ ۹. منصوری
 دستگاه راست پنجگاه	 دستگاه ماهور
۱۴۶ ۱. درآمد اول	۱۰۷ ۱. درآمد اول
۱۴۶ ۲. درآمد دوم	۱۰۷ ۲. گشایش
۱۴۷ ۳. زنگوله	۱۰۸ ۳. داد
۱۴۸ ۴. نغمه	۱۰۹ ۴. فیلی (آذربایجانی)
۱۴۹ ۵. پروانه	۱۱۰ ۵. حصار ماهور
۱۴۹ ۶. روح افزا	۱۱۱ ۶. آذربایجانی (فیلی)
۱۵۰ ۷. بیات عجم	۱۱۲ ۷. ماهور صغیر
۱۵۰ ۸. بحر نور	۱۱۳ ۸. نیشابورک
۱۵۱ ۹. قرچه	۱۱۵ ۹. بوسلیک
۱۵۲ ۱۰. پنجگاه	۱۱۵ ۱۰. نیریز
۱۵۲ ۱۱. عشاق	۱۱۷ ۱۱. نصیرخانی
۱۵۳ ۱۲. مُبَرِّع	۱۱۸ ۱۲. طوسی (چهارپاره)
۱۵۳ ۱۳. بوسلیک	۱۱۹ ۱۳. خاوران (مقدمه دلکش)
۱۵۴ ۱۴. نیریز	۱۲۰ ۱۴. دلکش
۱۵۵ ۱۵. چکاوک	۱۲۲ ۱۵. عراق
۱۵۵ ۱۶. لیلی و مجنون	۱۲۳ ۱۶. حزین
۱۵۷ ۱۷. طرز	۱۲۴ ۱۷. راک هندی
۱۵۹ ۱۸. راک هندی	۱۲۵ ۱۸. راک کشمیر
۱۶۰ ۱۹. راک کشمیر	۱۲۶ ۱۹. راک عبدالله
۱۶۱ ۲۰. راک عبدالله	 دستگاه همایون
۱۶۲ ۲۱. ماوراء التهر	۱۲۷ ۱. درآمد
		۱۲۹ ۲. چکاوک
		۱۳۰ ۳. شوستری
		۱۳۱ ۴. لیلی و مجنون

دستگاه نوا

۱۷۲ ۸. مَجَسَلِی	۱۶۴ ۱. درآمد
۱۷۲ ۹. بوسلیک	۱۶۵ ۲. درآمد نیشابورک
۱۷۳ ۱۰. عشاق	۱۶۶ ۳. گردانیه
۱۷۴ ۱۱. نیریز	۱۶۷ ۴. نغمه
۱۷۵ ۱۲. رهاب	۱۶۸ ۵. بیات راجه
۱۷۶ ۱۳. تخت طاقدیس	۱۷۰ ۶. عراق
۱۷۷ ۱۴. شاه ختایی (مثنوی)	۱۷۱ ۷. نهفت
۱۷۸ مقدمه و توضیحات کتاب به انگلیسی		

زمانی که برای نخستین بار دستگاه شور ردیف میرزا عبدالله را به شیوه‌ای که بهتر بتوان ساختار و تکرار جمله‌ها و واژه‌های گوشه‌های موسیقی ایرانی را نشان داد آوانگاری کردم، آرزو داشتم که بتوانم ردیف آوازی استاد عبدالله دوامی را نیز تجزیه و تحلیل و آوانگاری کنم ولی از آنجا که [نگارش] حالت‌های خوانده‌شده چندان آسان نبود، ناگزیر این کار را به دوستان و شاگردانی که مهارت آوانگاری بهتری داشتند پیشنهاد کردم. بدین ترتیب، آقای مهران مُشکری این کار را به عهده گرفتند.

پیشنهاد شد که تا حد امکان ساختار اولیه ملودی در خط اول نوشته شود و هر جا توضیح بیشتر لازم بود در خط دوم و زیر همان واژه یا جمله موسیقی یادداشت شود. بنابراین، آوانگاری حاضر به صورت دو خط موازی با هم ثبت شده است، به طوری که مراجعه‌کننده بتواند هم به سادگی مطلب مورد نظر را مطالعه یا سُرایش نماید و هم اگر بخواهد برخی از نکات فنی و ریزه‌کاری‌های استاد را بداند، به خط دوم مراجعه کند. آوانگار به خوبی از عهده این مسئله برآمده و از آنجا که استفاده از رایانه انجام گرفته است فواصل بین واژه‌ها و جمله‌های موسیقی نیز به خوبی رعایت شده که باعث درک بهتر موسیقی و جملات و بهتر دیده شدن و مطالعه ساده‌تر آنها می‌شود.

در توضیحات کتاب متن اشعار و نام قطعات با دقت مورد مطالعه قرار گرفته است، به طوری که هم رعایت ادب و احترام نسبت به استاد شده باشد. که گاهی اشعار را به گونه‌ای دیگر اجرا کرده‌اند. و هم جابه‌جایی کلمات یا تغییر آنها که ممکن است موجب بدآموزی شود خاطر نشان شده است. از این جهت، آوانگار ضمن اینکه اشعار خوانده شده را ثبت کرده‌اند، اشعار تغییر یافته فوق را نیز با حروف مشخص تر در زیر همان بیت یادداشت کرده‌اند.

توضیحات «آوانگاری (یادآوری و ملاحظات کلی)» نیز مورد اهمیت است که بایستی هنرجویان و پژوهشگران محترم به آن توجه کافی نمایند، زیرا بسیاری از سوءفهم‌های آوانگاری مذکور را برطرف می‌نماید. به خاطر دارم زمانی که شادروان دکتر محمدتقی مسعودیه ردیف آوازی استاد محمود کریمی را تدوین کرده بودند اغلب به کار ایشان خُرده گرفته می‌شد که آوانگاری فوق بسیار پیچیده و مشکل و فاقد امکان آموزشی است و از روی نت‌ها نمی‌توان آن را خواند یا نواخت، در حالی که ایشان آن آوانگاری را برای تجزیه و تحلیل و ثبت موسیقی ردیف آوازی انجام داده بودند که بسیار دقیق و باارزش بود. به هر جهت، تجربه فوق باعث شد تا این آوانگاری به صورت دوخطی انجام شود که هم بتوان ساده‌تر و راحت‌تر مباحث آن را مورد مطالعه قرار داد و هم در صورتی که نیاز باشد به وسیله خط دوم مباحث فنی و پیچیده آن را مورد تحقیق قرار داد.

با تشکر از آقای مهران مُشکری که این زحمت را قبول کردند و با دقت و حوصله تمام ردیف آوازی استاد دوامی را آوانگاری کردند.

مجید کیانی

عضو پیوسته فرهنگستان هنر

۱۳۸۱/۱۲/۹

متن اشعار خوانده شده

۱. عین اشعار خوانده شده در نوار با حروف متن
۲. اصل اشعار در دیوان سراینده اشعار یا حروف سیاه

دستگاه شور

کرشمه

چوبشروی سخن اهل دل مگو که خطاست

سخن شناس نه ای دلبرا خطا اینجاست

درآمد رهاوی

سرم به دنیا و عقبی فرو نمی آید

نعوذ بالله از این فتنه ها که در سرماست

تبارک الله از این فتنه ها که در سرماست

سلمک (اوج)

در اندرون من خسته دل ندانم کیست

که من خموشم و او در فغان و در غوغاست

مرا به کار جهان هرگز التفات نبود

رخ تو در نظر من چنین خوشش آراست

قرچه

از آن به دیر مغانم عزیز می دارند

که آتشی که نمیرد همیشه در دل ماست

رضوی

چنین که صومعه آلوده شد به خون دلم

گرم به باده بشوید حق به دست شماست

چنین که صومعه آلوده شد ز خون دلم

عزال و حسینی

فریاد از آن نرگس مستی که توداری

آخ از دل بیگانه پرستی که توداری

ترسم که یک از اهل وفا زنده نماند

در کشتن این طایفه دستی که توداری

دوبیتی

اگر معجون دل شوریده ای داشت

دل معجون از آن شوریده تریبی

دل لیلی از او شوریده تریبی

آوانگاری (یادآوری و ملاحظات کلی)

بنا به دلایلی که ذیلاً شرح داده می‌شود، بهره‌گیری از خط موسیقی اروپایی (به شکل نُت و خطوط حامل) به منظور آوانگاری موسیقی ردیف، تنها کاربرد تحقیقاتی دارد و استفاده از این شیوه در زمینه آموزش موسیقی ایرانی چندان درست و مفید نیست.

می‌دانیم که هر آوا، نغمه یا نُت موسیقی دارای دو مشخصه طبیعی و مهم است: یکی زیرویمی (بسامد یا فرکانس) صوت و دیگری، میزان تداوم، پیوستگی و کشش آن در راستای زمان.

باید دانست شکل ظاهری هر نُت در موسیقی غرب میزان و کیفیت این دو مشخصه، از ارتعاش دیاپازون برای تطبیق و توجیه بسامدهای آوا تا علایم تعیین‌کننده متر از قبیل $\frac{6}{8}$ ، $\frac{3}{4}$ ، $\frac{2}{4}$ برای تعیین میزان کشش هر نُت، دقیقاً نشان می‌دهد این روش به تدریج در سیر تکامل موسیقی مغرب زمین پدید آمده است ولی استفاده از این خط و این روش برای یادگیری موسیقی ایرانی، که از ویژگی‌های حساس و ظریف مربوط به خودش برخوردار است، به هیچ‌وجه مناسب و سودمند به نظر نمی‌رسد زیرا در عمل دیده می‌شود که کشش هر نغمه را نمی‌توان در تقسیمات منظم روش اروپایی محصور و منظور نمود. گاه کششی مانند [♩] ممکن است هنگام اجرا توسط خواننده یا نوازنده به ضرورت ایجاب نماید که در جهت کاهش تا [♩]، [♩]، [♩] و در جهت افزایش تا [♩]، [♩]، [♩]، [♩] حتی [♩] ادامه یابد که در هر صورت نگارش تمامی آنها به صورت [♩] خواهد بود. در حقیقت، گاه یک هجای کوتاه به یک هجای بلند می‌انجامد یا بالعکس. بنابراین، استفاده از میزان‌های غربی با وزن و ادوار ایقاعی موسیقی ایرانی هماهنگی چندانی ندارد.

همچنین در موسیقی ایرانی، انتخاب کلید و کوک با روش دیاپازون ایجاد مشکل می‌کند، زیرا یک نُت (مثلاً شُل) می‌تواند تا یک چهارم پرده بالاتر یا پایین‌تر انتخاب شود. بنابراین، استفاده از علامات ترکیبی بعد از کلید، مانند بِمُل [b] یا دیز [##] مورد ندارد. در حقیقت، در وجه مقایسه در اساس تقسیم‌بندی نغمات (نُت‌ها) در موسیقی ایران تنها میزان فواصل بین نُت‌های موسیقی مورد توجه قرار می‌گیرد نه بسامد آنها، و به خاطر وجود چنین محظوراتی است که گفته می‌شود موسیقی ایرانی نوشتنی نیست.

با توجه به مراتب بالا، اکنون ملاحظات مهم مربوط به آوانگاری کتاب حاضر از نظر خوانندگان گرامی می‌گذرد:
۱. با اینکه نوشتن و به‌کاربردن کلید شُل (یا هر کلید دیگر) در ابتدای هر خط موسیقی، با توضیحاتی که قبلاً داده شد، لازم به نظر نمی‌رسید، به خاطر یادآوری و جلب توجه به علامات ترکیبی مربوط، فقط در آغاز هر دستگاه یا گوشه‌های خواننده شده، به نوشتن این کلید مبادرت شده است تا از خطوط حامل به منظور تعیین بافت و چگونگی نغمه‌ها استفاده شود.

Dastgāh-e Shur

1- Darāmade ayval

Musical notation for the first section, 'Darāmade ayval'. It consists of two systems of staves. The first system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (treble clef). The second system has a piano accompaniment line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and ornaments (circles with '0' underneath). A 'b+' symbol is present in the first system.

2- Darāmade dovvom

Musical notation for the second section, 'Darāmade dovvom'. It consists of four systems of staves. The first system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (treble clef). The second system has a piano accompaniment line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The third system has a piano accompaniment line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The fourth system has a piano accompaniment line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and ornaments (circles with '0' underneath).